

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

GONDOLATOK A MEGMARADÁSRÓL

Az elmúlt századokban az emberiség felbecsülhetetlen ajándékok birtokába jutott. Ezáltal várható élettartama, életminősége soha nem látott mértékben javult a fejlett világban. A Föld ásványi és energiaforrásainak feltárása nélkül a tudomány nem vagy hiába fedezte volna fel az elektromosságot, az atomenergiát, a számítógépet, mindazokat az eszközöket, melyekkel Isten alkotó munkájának részeseként, folytatójaként valóban átalakította a világot. Megszabadult a borzalmas járványoktól, a tömeges éhezéstől, fölszámolta az írástudatlanságot, a félelmetes csecsemőhalandóságot, az időjárásnak való kiszolgáltatottságot. Dédapám még nem érthette meg, hogy meginduljon a Nagykörúton a villamos és kigyúljon a villanyfény a főváros utcáin. A vezetékes ivóvíz-szolgáltatás valahogy csak-csak megindult, de a gyermekbetegségek és a tüdőbaj továbbra is szedte rengeteg áldozatát. De már látnia kellett, hogy a kapzsiság újabb rémet szabadított az emberiségre: a munkanélküliséget. A katolikus Kolping-szövetség elkezdte ugyan küzdelmét a kézművesek, munkások felemelkedéséért, de a városi és falusi szegényekkel szerzetesrendeken, jótékonykodókon és karitatív szervezeteken kívül keveset törődtek. Aztán a bűvészinás vegykonyhájából elszabadultak a világháborúk, nyomukban megint nyomorúság, társadalmi rendszerek összeomlása, végül az újpogány barbarizmus máig tartó ámokfutása termelt. Pedig az orvostudomány rohamléptekkel dobott mentőövet addig reménytelen betegeknek, a technika csodái káprázatos életet hoztak – igaz, csak a kiváltságosoknak. Az erkölcsi kötelékek szétszakadása viszont középkori tudatlanságnál is rosszabb tévtanok karmaiba taszított tömegeket. A „harmadik világ” országai, egész földrészek süllyedtek iszonyú

testi-lelki sötétségbe. Levegőnket, ételünket, italunkat mérgező, betegítő erők, hajsolt életmód ragadnak el sokakat. A szülőföldet elhagyók tehetetlenül szétárlják kezüket: „ezért érdemes családot alapítani, gyermekeket fölnevelni?” Mások véget vetnek életüknek vagy a „kegyes” halál „jogát” követelik gyógyíthatlan embertársaiknak.

Böjte Csaba atya, az erdélyi árva gyermekek megmentője azonban másképp látja mindezt:

Igen, folyamatosan félrevert harangok mellett nem lehet családot alapítani, munkát vállalni, gyereket szülni. Abba kellene hagyjuk az állandó pánikolást, nyafogást, siránkozást és merjük kimondani a gyerekeink, fiataljaink előtt, hogy ennyi cipőnk, ruhánk soha nem volt, és őseinknek sem volt az elmúlt ezer év alatt, és azt is mondjuk el, hogy ilyen mennyiségű élelmiszer, információ, luxuscikk soha nem volt még a Kárpát-medencében. Nehéz a magyar ember sorsa? Igen, vagy 10-20 kilóval átlagban valóban nehezebb a kelleténél, és ezért kell fogyókúrázunk. Ennyi kövér ember, megműveletlen föld, leszüretetlen almafa, megkapálatlan szőlőtöke soha nem volt itt a Kárpát-medencében!

Csaba testvér

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk minden kedves Olvasónknak Istentől megáldott, boldog új esztendőt!

Tartalom:

Gyógyítószeminárium	2
Öreg plébános levelei 3. rész	3
Szent Péter esernyője Kistarcsán	4

ISTEN SZERETETE GYÓGYÍT

Gyógyító igeszemináriumot végeztem nemrég. Hosszú történet hogyan kerültem oda. Nem volt önértékelésem, és nagyon félénk voltam. Ami már engem és a környezetemet is nagyon zavart. A lelkigyakorlatot *Katona István* atya tartotta kilenc héten át.

Az egyes alkalmak egy előadásból és kiscsoportos beszélgetésből álltak. Otthonra is bőven volt feladat ezzel kapcsolatban. A Gyógyító lelkigyakorlat c. könyv szerint haladtunk, minden napra van a könyvben egy körül belül 20 perces elmélkedés.

1. hét: **Isten szeretetének befogadása és megtapasztalása:** Aki hisz, elindult a gyógyulás útján. Mindig élő legyen Isten szeretetének közelsége. Jézus megváltása a gyógyulás forrása. A negatív dolgok olyanok, mint a kövek egy hátizsákban. Ha letettük Jézus elé, ne vegyük vissza, hanem hagyjuk a keresztnél.

2. hét: **Az énkép gyógyulása:** Mi van hatással az énképünkre? A munkahelyi hatások, a család, a társadalmi környezet, és az iskola. A gyógyulás a kegyelem által történik. Fontos megnézni Jézusnak hogyan alakult ki az énképe. A neveltetése: pozitív szülői háttér. Keresztelésekor megerősödött, amikor az Atya ezt mondta: te vagy az én szeretett fiam. Amikor gyógyulni akarunk nekünk is ezt mondja Isten!

Te vagy az én szeretett fiam, benned telik kedvem.

3. hét: ez rendhagyó volt, mert két témakörrel is hallottunk.

A test és a lélek összefüggése: Mit fontos megvizsgálni akkor amikor betegség ér. Hol hibáztam az elmúlt napokban?! Rendbe teszem a kapcsolatom Istennel és úgy megyek el orvoshoz.

Elutasítás: Az elutasításkor valójában ezt mondják, te nem vagy értékes. Fontos hogyan és miképp szereti a szülő a gyermekét. Abból erősödik meg a gyerek bizalma, ha elfogadják a szülei.

Akiket sajnós leggyakrabban elutasítunk: fogyatékosok és mozgássérültek; önmagunk; időskorúak persze folytathatnánk a sort. Erre kell figyelni, minél jobban fogadjunk el mindenkit.

4. hét: **Félelem:** Ettől kicsit félttem miről lesz itt szó. Az nem jöhet Istentől, ami félelmet okoz. A félelem az első bűnnél kezdődött.

Fajtái: Tanult félelem: Vigyázz, mert... kezdetű mondatok. Jogos félelmek, hogy ne menjünk át a piros lámpán. Szerzett félelem: hozzá tartozik valamilyen eseményhez. Démoni hátterű: félelmet akarnak ébreszteni az emberben.

5. hét: **Önvád gyógyítása:** Akkor alakul ki, amikor elkövetjük a bűnt és bűntudatunk van. Ez önmagában jó, mert ösztönöz rá, hogy megjavuljunk. Az a rossz, ha ez gyónás után is fennmarad. A tisztítóútzben az a fájdalom, amikor az ember látja pontosan mit tett. De akkor már nem tud mit tenni. Ezért most kell megtisztulnunk.

6. hét: **A haragról:** A haragnak több változata van például morgolódás, zsörtölődés. Mit tegyünk a haragunkkal? Valljam be, hogy van bennem harag,

nem kell eltussolni. Imádkozzok azért, hogy meg tudjak bocsátani. Belső, szívbeli változás, hogy úgy tudjak szeretni, ahogy Isten szeretett és Jézus.

7. hét: **Ki az ördög?** Van a Sátán világa és Isten világa. Pál apostol mondja: „Ne adjunk teret a gonosz léleknek.”

A gonosz mit tud felhasználni? Háborúkat, bűnszövetkezeteket, szenvedélyeket, lelki sérüléseket... Bátran harcoljunk vele szemben! Egy ilyen fohással: Jézus szent nevében távozz tőlem tisztátalanság lelke! A gonosz lélek működésének területei: varázslás, kártyavetés, jóslás, amulettek, drogok, perverzítások, bűnök...

8. hét: **Szeretet hiány:** Miért nem szeretünk? Az ember bűnbe esett, akarat bűnre hajló lett. Ez lesz az örök élet első kérdése. Hogyan is szeretél? A szeretet nem érzem, hanem akarat kérdése.

9. hét: **Istenkép:** Nem a kívánságunkat kell állandóan Isten elé tárni, hanem a hálaadásunkat. Amellett, hogy Isten jó, számon is kér. Nemcsak jó, hanem igazságos is. Amikor igazságos, akkor is jó, és amikor jó, akkor is igazságos.

Hamis istenképek. Liberális istenkép: Szabadon tehetünk mindent, nem számít, hiszen Isten úgy is irgalmas. Szejtás istenkép: azt mondják, aki elfogadja Jézust élete urának annak minden bűne a jövőbeli is eltöröltetik, tehát nem tud vétkezni. Diktátor istenkép: azt gondolják, Isten is csak akkor fogadja el őket, ha teljesítenek.

Az utolsó heti alkalom záró misével kezdődött. Ahol éreztem, hogy valami egész különleges dolog történik. A prédikációban volt szó az istenképről. Utána volt egy olyan része a misének

amikor megkenték a homlokunkat olajjal. Utána ajándékol két könyvet, és egy könyvjelzőt kaptunk. Engem legelőször is a könyvjelző érdekelt. Illetve ami rajta volt: „Lelkesítések egymást mindennap.” (Zsid 3,13). Ezt érzem ezzel kapcsolatban, hogy ez valamiféle küldetésem, hogy lelkesítem a körülöttem levőket.

A könyveket is elkezdtem olvasni. Az egyik könyv *Margarete Armstorfer*: Megtérésem története. Arról szól, hogy egy keresztény nő hogyan lett reiki mester (ez az okkultizmus egyik ága) és hogyan tért vissza az egyházba. A másik könyv *Kereszty Zoltán*: A Szentlélekkel járn egész éven át (harminc hetes szemlélődő, szentignáci lelkigyakorlat). Ajánlom mindenkinek, aki szívesen szánna harminc hetet (nem feltétlenül egyhuzamban) és napi egy órát arra, hogy mélyebb kapcsolata legyen a Szentlélekkel és Isten vezetése szerint tudjon élni.

Pár hét távlatából nézve erre, az volt a lényege a Gyógyító lelkigyakorlatnak, hogy hogyan lehet csirájában elfojtani a lelki sérüléseket, vagy hogyan lehet kezelni vagy akár megelőzni. Ezenkívül pedig nem a változás a lényeg, hogy ilyenek vagy olyanok legyünk, hanem hogyan lehet egyre inkább Jézus barátjává válni.

Aki kedvet kapott és szeretne jelentkezni gyógyító szemináriumra az Emmausz közösségnél megteheti. Jelentkezni lehet telefonon: +36 (1) 222-5306 vagy pedig személyesen: Emmausz Közösségi Ház: 1145 Budapest Thököly út 120. Irodai nyitva tartás: H-Cs 10-16 óráig.

Baran Zsuzsi

ÖREG PLÉBÁNOS LEVELEI (3. RÉSZ)

Dr. Czapik Gyula egri érsek írása alapján összeállította Somlai József ny. plébános

Kedves Uramöcsém!

A püspöki irodában eltöltött névleges büntetésem napjai gyorsan múltak. Akkoriban híret sem ismerték mai betűkopogtató masináknak, hanem az aktamásolás munkáit irodisták végezték, akik között időnként papok is működni kényszerültek. Egyik másolásra nekem kiosztott akta éppen a saját ügyemről szólt. Válasz volt a plébánosom fölterjesztésére melyet felfüggesztésem és büntetésem ügyében intézett

főpásztoromhoz. Ma már nem teszek tiktóksértést, ha röviden leírom kedves Uramöcsémnek a két levél tartalmát.

Plébánosom alázatos és fiúi hangon közbejárt érdekemben, a főpásztornál, büntetésem elengedése és kápláni helyemre való azonnali visszahelyezésem érdekében. Kérését négy bizonyítékkal támogatta. Először kiemelte ifjú és koromat és tapasztalatlanságomat. Má-

sodszor bevallotta, hogy följelentésében első benyomásai alapján olyanokat hozott föl, amelyek ellenem bizonyítottak, de tüzetesebb vizsgálat után alap nélküli látszatnak bizonyultak. Harmadszor: igen súlyosnak tartotta büntetésemet. Negyedszer, pedig arra kérte a főpásztort, hogy legyen tekintettel reá is, aki a dolgok végzésében káplán nélkül maradt.

Eme fölterjesztésre küldött püspöki leirat szokatlanul erélyes hangú volt. A főpásztor szintén pontokba foglalta annak anyagát. Először kioktatta plébánosomat, hogy neki nincsen joga felülbírálni a püspök rendelkezését, annál kevésbé túl szigorúnak minősíteni azt. Másodszor megdöbbenéssel veszi tudomásul plébánosom bevallását, mely szerint látszólagos és kivizsgálás nélküli adatok alapján engem bepanaszolni merészelt. A jövőben nagyobb óvatossággal fogják kezelni jelentéseit, és ha még egyszer alap nélküli panaszt tesz, mint hamis vádlóval szemben a legszigorúbban fognak eljárni. Harmadszor, ami káplánjának egy időre való elvonását illeti, vegye tudomásul, hogy ha még egyszer káplánja súlyosabb kihágást követ el, huzamosabb időre beszüntetik a nacafalvai segédlelkész állás betöltését, mert olyan plébánosra, aki nem tudja még újmisés káplánját sem megtartani a jó úton, nem lehet egy fiatal papot bízni.

Megmutattam ezt az aktát az egyik bent dolgozó beteges paptársnak. Ezt mondta rá: No öcsém, a nacafalvai főurat, úgy látzik, alaposan kigyógyítják káplánt jelentgető szokásából. Miután lemásoltam ezen leiratot, kihallgatásra jelentkeztem az irodaigazgatónál. Előadtam neki abbéli kérésemet, hogy ne küldjék el ezt az iratot plébánosomnak. A kanonok úr végighallgatott, és ennyit mondott: Barátom egész életére jegyezze meg, hogy nem okos dolog a nagy urak dolgába beavatkozni. Bizony kedves Uramöcsém, megszegyenülve távoztam vissza íróasztalomhoz, de bölcs tanácsot kaptam, így megérte. Hosszú életemben sokszor alkalmaztam, de megbántam, amikor nem.

Miután elérkezett irodai munkám utolsó napja, a főpásztorom magához rendelt. Atyai jósággal kötötte lelkemre, hogy nyerjem meg a nacafalvi plébánosom szívét és vezessem őt közelebb a falu lelkéhez. Könnyek homályosítják el most is a szemeimet, midőn jelen leveletem írom és a szívéből hangján keresztül kiáradó szeretetére, és bizalmára gondolok. Fiam! – mondta, – a te plébánosod nem rossz ember. Tiszta életű pap, csak elhatalmasodott rajta a veszekedő természet. Plébániáját iskolának nézi, ahol az embereket nebulóként kezeli, szidja és bünteti. A te feladatoddá teszem, hogy ezeken az állapotokon változtass! Fiatal vagy, de pap vagy, testvéri okossággal járj el. Megigértem minden tőlem telhetőt és megbízásomra büszkén készülődtem.

Estefelé átmentem a papnevelő intézetbe, hogy lelki vezetőmmel beszéljek, de nem volt otthon. A folyosón találkoztam dogmatika (hittétel) professzorommal, aki behívott szobájába. Elmondtam neki helyzetemet és a főpásztorom által rám bízott föladatot. Tanácsot kértem. Tudja, – oktatott ki, – csak mindenben filozófiai meg-alapozással járjon el. A hittételek megvitatása bőséges szabadságot ad az elmeélesítő vitatkozásokra is. Azt tanácsolom, hogy plébánosával hittéleti témákról beszéljen. Fiatal voltam akkoron Uramöcsém, de mégis lehetetlennek tartottam, hogy a nacafalvi egyház helyi kormányosát a tudomány kérdéseinek boncolgatásával nyerjem meg. Megkíséreltem tehát a kibúvót. Igen, professzor úr, de nekem nem igen van segédeszközöm az efféle vitatkozások felkészülésére. Annyi baj legyen, sietett segítségemre, adok én könyvet. Levett bibliotékájának (könyvtár) felső polcáról egy három kötetes művet. Páter Gudín a szerzője, aki valaha száz évvel ezelőtt a szalamankai papnevelő intézetben hittételeket tanított. Félév tartamára kölcsönöztem nekem, hogy e mű segítségével megnyerjem plébánosomat a békés élet és a lelkipásztori buzgóság számára.

Másnap aztán bensőmben egy hithirdető elszántságával és Páter Gudín művével hónom alatt megérkeztem Nacafalvára. Amint szekerem a plébánia elé dőcögött, már egy kocsí állott ott, az ellenkező irányból, pedig épp akkor érkezett plébánosom. Poros volt, összetört és izzadt. Messze tanyán járt beteget ellátni. Egyszerre szálltunk le mindketten a kocsinkról, de nem is üdvözölhettem őt, mert a plébánia előtt várakozó harmadik jármű gazdája elibém vágott: Tessék rögvést jönni velem, mert az ispánné tekintetes aszszonyt elöntötte a kelevény (nagyobb gennyes kelés) és már a szava is elállt. Hallván ezt, be sem mentem a plébániára, hanem átvettem a plébánosomtól a betegnek olaját tartalmazó szelencét és az egyházi ruhákat vivő sekrestyével együtt, hónom alatt a háromkötetes Páter Gudín könyveit szorongatva, fölszálltam a kocsira. Oltáriszentséget nem tartottam szükségesnek magammal vinni, hiszen a küldönc híradása szerint a beteg már beszélni sem tudott. Sebes hajtással jó félóra múlva elértük a grófi birtok ispánjának a házát. Az ispánné bizony haldokló állapotban találtam. Próbáltam magához téríteni, de nem sikerült. Föloldozást adtam bünei alól és feladtam neki az utolsó kenetet. (Abban az

időben a szemek, orr, száj, kézfejek, lábfejek olajjal való megkenése volt a szokás.) Amidőn a haldokló száját kentem meg a szentolajjal, hirtelen magához tért és fölkiáltott: Hol vettétek ezt az avas zsírt? Van nekem tisztességes zsirom is! Megijedtem. Olyan haragosan nézett rám és nagy undort fejeztek ki arcvonásai. Utána aztán rögtön visszaesett az agóniába és mielőtt befejeztem volna a szentségfeladás utáni imákat, meghalt. Imádkoztam az eltávoztott lelki üdvéért és üdvös igékkel vigasztalván a síró ispánt, eltávoztam.

Útközben elgondolkodtam. Nem tudtam mire vélni betegem magaviseletét és szava-it. Valami eszembe jutott. Elővettem a betegellátó szelencét, kinyitottam és tartalmát megszagoltam. Mindjárt megértettem, hogy a konyhájára és éléskamrájára büszke háziasszonyt miért hozta vissza egy pillanatra még a másvilági útjáról is az én szentolajom szaga. Bizony a szentolaj avas volt. És, kedves Uramöcsém, ennek a kis jelenetnek köszönöm, hogy az én betegellátó szelencémben sohasem volt hosszú életemen keresztül romlott szentolaj.

Olajszemlémet a sekrestyés hangja zavarta meg. Elbeszélte, hogy mi történt a két hét alatt. Itt a materban csak egy keresztelő volt, melyet a plébános úr nem olyan gyorsan végzett ám, mint a káplán urak szokták. Félóránál tovább tartott, mert a plébános úr nemcsak a fekete betűket imádkozta el, hanem csendben elmondta a vörös betűket is. (Vörös betűkkel a cselekedetek, utasítások voltak leírva.) Megjegyezte azt a sekrestyés, hogy tizenöt évi szolgálata alatt most látta először a plébánosát keresztelni, aki beleizzadt mire az Ámenhez ért.

Annál több munka volt a két filiálison és a tanyákon. Minden napra jutott egy-egy feladat. Egyik nap temetés, a másik nap betegellátás. Amikor aznap reggel jelentette a sekrestyés, hogy ismét tanyára kell kocsizni beteghez, plébánosom felsőhajtott. Hogy tört volna el inkább előbb a kezem, minthogy azt a följelentést megírtam! Végül még azt akarta elbeszélni készséges beszámolómmal, hogy a plébános úr nagyon haragszik a jegyzőre, mert az valami határozatot hozatott a múlt vasárnap a kaszinó választmányával, de ennek bővebb kifejtésére már nem került idő, lévén, hogy visszatértünk a nacafalvai plébániára.

Hogyan fogadott itt a plébánosom, majd a jövő levelében mondja el kedves Uramöcsémnek *az öreg plébános*

Szentmisék rendje

hétfő: 18:00
kedd: 7:00
szerda: 18:00
csütörtök: 18:00
péntek: 7:00
szombat: 7:00; **18.00** (elővételezett)
vasárnap: 7.30; 9.00; 10.30
Nagytarcsán január 13-án és 27-én
lesz szentmise **11.30-tól**.

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
szerda: 10–12
csütörtök: 10–12
péntek: 15–17

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10-12 **Baba-mama klub**
- Kedd: 15 órától engesztelő imaóra (T)
A hónap 2. keddjén 20.15-től a **MÉCS** családközösség összejövetele.
- Szerdán 17 órára várjuk a **plébániai hittanra** azokat, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni.
18.40-19.15 **bibliaóra** (T)
- Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T)
- Péntek: elsöpénteken **egésznapi szentségimádás**; 17 **ifjúsági hittan**
19-20 **felöltött hittan** kéthetente
- Szombat: 10-12 **oratórium**
A hónap 2. szombatján **filmklub** a volt bér mállkozókknak és felnőtt fiataloknak
17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T); a hónap második szombatján 18 órától **gítáros mise** (T)
- Vasárnap: 18-19.30 a **Vivace** Kórus próbája.

ESEMÉNYEK

- Január 20-27. **ökumenikus** imahét
- Január 19-én **disznótoros** ebéd a nyugdíjasoknak
- Január 26-án 18 órától **filmklub** a fiataloknak
- Február 2-án **karitászbál**

SZENT PÉTER ESERNYŐJE KISTARCSÁN

December 29-én ünnepi szentmise keretében áldotta meg **Bíró László** tábori püspök és **Katona István** egri segédpüspök számos hívő jelenlétében a templom mögött található Élet-kápolnát. Ebben egy befogadó üvegszekrény és mózeskosár található, amelybe a Szűzanya oltalmába Szent Péter esernyője alá névtelenül elhelyezheti újszülöttjét a nehéz helyzetben lévő édesanya. A riasztóberendezés pedig azonnal jelez a templom védelmét is ellátó *Pestor* szolgálatnak, akik négy percen belül kiérnek és a kórház újszülött osztályára juttatják a csecsemőt.

Az országban elsőként nálunk a kistarcsai plébánia vállalja fel egy nem kívánt gyermek befogadását, és szerető családnak történő juttatását. A programot később az egész Kárpát-medencére kiterjesztenék.

A „Szent Péter esernyője program” *Dr. Eöry Ajándok* népegészségügyi programjának része, amely megoldást biztosít a kényszerhelyzetben lévő, elkeseredett, leendő édesanyák számára.

Korábbi előzményként részletet idézek Eöry főorvos úr 2011. májusában Bíró püspök atyához írt leveléből: *Napi hír, hogy május 5-én halott csecsemőt találtak Óbudán a szemét közé rejtve. Az ország jelen szörnyű erkölcsi állapotának javításában a római katolikus egyház részéről megfontolandó lépésként terjesztettem elő a következőt. A nemkívánatos gyermek, az élete, sorsa számára megfelelően érkezhessen ebbe, a számára kegyetlen világba, ha a Katolikus Egyház plébániai tárgyi program keretében meghirdetnék, hogy örömmel befogadják eldobott gyermekeket. A gyermek további sorsát, beleértve a sürgős-*

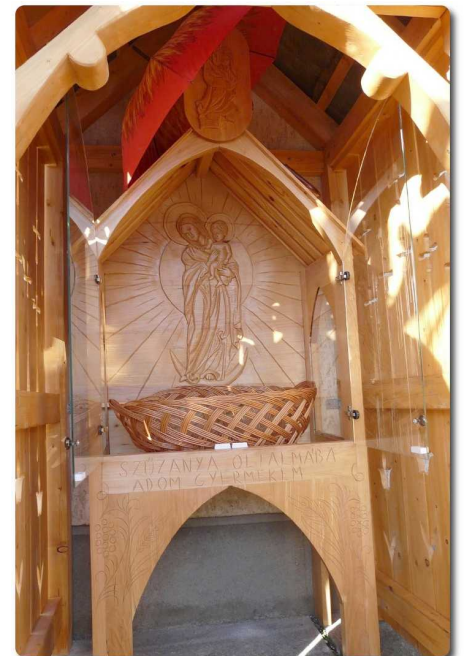
segi egészségügyi vizsgálatát, megfelelően rendezni kell, de ez már az állami intézményekkel összefogásban kellene, hogy történjen. Elképzelhető, hogy a gyermeket a plébános, mint „keresztstülője” figyelemmel kísérhetné élete alakulásában.

A szentmise elején Eöry főorvos úr felolvasta *Szócska Miklós* államtitkár december 27-én kelt levelét: *Tisztelt Főorvos Úr! Köszönöm, hogy ismertette azt a nagyszerű kezdeményezést, amely a plébániájukon az elhagyott csecsemők oltalmazását szolgálja.*

Ismeretes a demográfiai mutatók kedvezőtlen alakulása, az abortuszok nagy száma, így minden olyan kezdeményezés támogatást érdemel, amely az életre igent mond. Vannak olyan élethelyzetek, amikor az édesanyának meg kell hoznia azt a nehéz döntést, hogy másokra bízva újszülöttje sorsát.

Ahogy a kórházakban elhelyezett inkubátoroknak, a plébánián felszentelésre kerülő befogadó kosárnak szimbolikus jelentése is van, amely nem más, mint megadni az újszülött gyermeknek a lehetőséget az életre...

Lauer Tamás

Az Élet-kápolna a befogadó-kosárral

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359
Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu